

Dansen går från Björkvik till Auetal

Dansarna väver osynliga vävar på gymnastiksalsgolvet i Björkviks skola och dansledare Birgitta Reifors ser till att ingen tappar tråden. I första turen lindas den kring "varpträt", sen lindas den av igen,

Tråden, det är medlemmarna av Björkviks Folkdansgille. Till spelmannens muntra toner snurrar de upp på en bobina, nystas av och vävs till ett tyg.

Ett av dansparen kilar som skytteln fram och åter genom varpen medan fötterna runt om stamper vävstolsdunket. Dansarna ser ut att ha jätteroligt och ingen får svettddroppar i pannan trots allt spring.

Varje söndagskväll är det övning i gymnastiksalen. Av takten och skratten att döma förenas nytta med nöje. Det krävs kondition för att hänga med. Dansarna till och med klarar av att tralla då och då. Samtidigt som de dansar alltså! Utan minsta flåsljud! Det är avundsvårt!

Hantverksdans

— Folkdanser beskriver ofta hur ett hantverk går till, berättar Birgitta.

Till vardags är hon lärare i Stigtomt och van att förklara hur saker och ting hänger ihop.

— Dansen som kallas ränningens symboliserar till exempel "rännstolens", det vill säga vävstolens arbete. En av våra favoriddanser är "väva vadmal".

Den verkliga publikfriaren måtte väl ändå skördedansen vara. Till den används inte bara symbolik utan också riktigt rejäla don. *Det är liar och räfsor.*

Liarna ser farliga ut, och Bosse Präst är nära att få foten skördad när det går som hetast till. Räfsorna duger säkert att räfsa riktiga ängar med. Snickaren som gjort dem, Ove Öhlin, dansar med.

De där turerna med räfsorna är för övrigt det enda som inte flyter alldeles felfritt under söndagsövningen. Det blir lite trassel med räfspinnarna när räfsorna ska hållas samman tre och tre. Av trasslet följer glada skratt och så småningom ordnar det upp sig.

Till Auetal

Tre övningskvällar till och det kommer att sitta perfekt, det vet Birgitta alldeles sa helgen i maj är folkdansarna från Björkvik huvudattraktion i vänorten Auetal i Tyskland. "Folkdansgille aus Björkvik/ Schweden står det i festspelsprogrammet. Björkviksborna kan känna sig stolta.

Volktanzgruppe Auetal kom till Björkvik förra pingsten för att lite försenat vara med och fira Björkviks Folkdansgilles 10-årsjubileum. Då dansades både Polienta och Schlenker utanför kyrkomuren.

Nu är det dags för Björkvik att göra återbesök igen. De har redan varit nere hos sina tyska vänner en gång. Den här resan går av stapeln den 27 maj och 28 personer, spelmännen Kristina Lindgren och Kenth Ekroth inberäknade, följer med.

Auetal ligger i närheten av Hannover, och det ska bli ett fästigt festande under hela helgen. Det ska komma många dansgrupper och visar upp vad de kan.

Det är förväntan i luften när Bo läser upp senaste brevet från Tyskland. Det hörs att Auetal

ivrigt väntar och längtar efter bussen från Björkvik.

Bo och Birgitta

Det är nog ingen överdrift att säga att det är tack vare Bo och Birgitta Reifors som det alls blivit ett folkdanslag i Björkvik.

De var båda engagerade folkdansare redan långt innan de flyttade hit. De till och med träffades i ett folkdanslag, i Philochoros, studenternas folkdanslag i Uppsala.

I Björkvik saknade de dansen, men lyckades snart locka med sig tre intresserade par. 1980 fick Björkviks Folkdansgille en styrelse och så blev det bara fler och fler som ville vara med. Nu är det runt 30-talet deltagare i Gillet och varje söndagskväll träffas man och dansar i skolan.

— Fast vi har plats för ännu fler, skyndar sig Birgitta att tillägga. I höst när vi ska bolla på ny kula igen efter sommaruppehållet!

Den yngsta deltagaren går i gärdklass och åldersgränser finns inga. Det är väl en fördel förstas om man kan skilja vänster ben från höger, men annars kan alla som har lust hänga med.

Under den här söndagskvällen är tempot högt för nu måste man hinna igenom hela tysklandsprogrammet. Pirredansen och trekarlspolskan sitter som de ska. Väva vadmal och ränningen löper mönstergillt. De som Birgitta kallar "smådanser" är till stor del nya, men det verkar som om allas fötter vet vart de ska ta vägen.

— Nu åker vi, tjoar spelmannen inför varje ny dans.

Han menar väl till Heinz Jochen och Volktanzgruppe Auetal kan man anta!

Christina Burbeck

äva, om trådar som snurras upp och hjul som går runt. För den vävkunnige är det säkert inte så svårt att förstå

Skördedansen ska man förstås dansa i Tyskland. Den tilltalar säkert publiken extra mycket. Liarna är nog inte fullt så vassa som de ser ut...

